॥ ५२ ॥ इतिदशमेटीकायांपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ षोडशेकालियस्योक्तोनिग्रहोयमुनाह्रदे तत्प त्नीभिःस्तुतेनाथकृष्णेनानुग्रहःकृतः ॥ १ ॥ हत्वारासभदैतेयान्जग्ध्वातालफलान्यलम् प्रीतोनृत्यत्फणारंगेकालियस्यकलानिधिः ॥ २ ॥ उ दवासयत् निःसारितवान् ॥ १ ॥ बहूनियुगानिआवासोयस्यतमहिम् सवैअहिः अजलचरोऽपितस्मिन्नंतर्जलेयथायेनप्रकारेणासीत् अथवा बहूनियुगानिआवासोयथाभवतितथातेनप्रकारेणसवैतत्रासीदितिकथ्यतामिति ॥२॥ गोपालेनयदुदारमाचरितंतदेवामृतमतःकथ्यतामिति ॥३॥

अन्वमंसततद्राजन्गोविंदानुग्रहेक्षितम् ॥ पीत्वाविषंपरेतस्यपुनरुत्थानमात्मनः॥५२॥इतिश्रीभागवतेमहा पुराणेदशमस्कंधेधेनुकवधोनामपंचदशोऽध्यायः॥ १५॥ ॥छ॥ श्रीशुकउवाच विलोक्यदू षितांकृष्णांकृष्णःकृष्णाहिनाविभुः॥ तस्याविशुद्धिमन्विच्छन्सर्पंतमुदवासयत्॥ १॥ राजोवाच क थमंतर्जलेगाधेन्यगृण्हाद्भगवानहिम्॥ सवैबहुयुगावासंयथाऽसीद्विप्रकथ्यताम्॥ २॥ ब्रह्मन्भगवतस्तस्य भूम्नःस्वच्छंदवर्तिनः॥ गोपालोदारचरितंकस्तृप्येतामृतंजुषन् ॥ ३ ॥ श्रीशुकउवाच कालिंद्यांकालि यस्यासीत्ह्रदःकश्चिद्विषाग्निना॥ श्रप्यमाणपयायस्मिन्पतंत्युपरिगाःखगाः ॥ ४ ॥ विप्रुष्मताविषोदोर्मि मारुतेनाभिमर्शिताः॥ म्रियंतेतीरगायस्यप्राणिनःस्थिरजंगमाः॥५॥ तंचंडवेगविषवीर्यमवेक्ष्यतेनदुष्टांन र्दोचखलसंयमनावतारः॥ कृष्णःकदंबमधिरुह्यततोऽतितुंगमास्फोट्यगाढरशनोन्यपतद्विषोदे॥ ६॥

श्रप्यमाणंपच्यमानंपयोयस्यसः अतउपरिगच्छंतःखगायस्मिन्पतंति ॥ ४॥ किंच विप्रुष्मताअंबुकणयुक्तेन विषोदतरंगस्पर्शिमारुतेनस्पृष्टाय स्यतीरगाम्रियंतेसह्रदआसीदिति ॥ ५ ॥ तंकालियंचंडोवेगोयस्यतद्विषमेववीर्यंयस्यतम् कदंबमिति भाविनाश्रीकृष्णस्यचरणस्पर्शभाग्ये नसएकस्तत्तीरेनशुष्कः अथवाऽमृतमाहरतागरुत्मताक्रांतत्वादितिचपुराणांतरम् आस्फोट्य बाहुंकरतलेनाहत्य गाढादृढाबद्धारशनाकटिबंध नवस्त्रंयेनसः ॥ ६ ॥